

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 22.11.1960, sp. zn. 7 Co 515/60, ECLI:CZ:KSBR:1960:7.CO.515.1960.1

Číslo: 35/1961

Právní věta: Podnik je oprávněn požadovat na zaměstnanci způsobivším škodu podle zák. č. 71/1958 Sb. zákonné 5 % úroky z prodlení podle § 1 nař. č. 37/1950 Sb. (pokud nebyly smluveny nižší úroky). K otázce, od kdy je zaměstnanec povinen platit úroky z prodlení.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 22.11.1960

Spisová značka: 7 Co 515/60

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody zaměstnancem, Úroky

Předpisy: 37/1955 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1961 sb. rozh.

Podnik je oprávněn požadovat na zaměstnanci způsobivším škodu podle zák. č. 71/1958 Sb. zákonné 5 úroky z prodlení podle § 1 nař. č. 37/1950 Sb. (pokud nebyly smluveny nižší úroky).

K otázce, od kdy je zaměstnanec povinen platit úroky z prodlení.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 22. listopadu 1960, 7 Co 515/60)

Okresní soud v Uherském Hradišti zamítl žalobu, jíž se domáhal žalující podnik zaplacení zákonných úroků z prodlení z částky 20 000 Kčs, která mu byla přisouzena z titulu náhrady škody podle zák. č. 71/1958 Sb. býv. lidovým soudem v Uherském Brodě; ve věci vedené u tohoto soudu žalující podnik totiž úroky nepožadoval a nebyly mu proto ani přisouzeny. Postavil s na stanovisko, že podnik není oprávněn požadovat na zaměstnanci, který způsobil škodu podle zák. č. 71/1958 Sb. zákonné úroky z prodlení.

Žalující podnik uvedl v odvolání, že skutečně v původní žalobě, jíž se domáhal po žalovaném náhrady škody, opomenul vymáhat též zákonné úroky.

Krajský prokurátor navrhl změnu napadeného rozsudku a vyhovění žalobě. Vyslovil názor, že

předmětem řízení jsou úroky z pohledávky na náhradu škody přisouzené dřívějším rozsudkem, na něž má žalující podnik právní nárok.

Krajský soud v Brně změnil rozsudek soudu I. stolice tak, že žalovaného uznal povinným zaplatit žalujícímu podniku z titulu úroků z prodlení částku 2496,72 Kčs.

Z odůvodnění:

Ze spisů býv. lidového soudu v Uherském Brodě bylo zjištěno, že žalující podnik požadoval tehdy po žalovaném jen náhradu škody ve výši 27 000 Kčs, aniž by žádal zákonné úroky z prodlení. Zatím co soud první stolice žalobě v plném rozsahu vyhověl, odvolací soud snížil přisudek soudu první stolice o 7500 Kčs, když použil ustanovení § 7 zák. č. 71/1958 Sb.

Krajský soud nesdílí v této věci stanovisko soudu první stolice, že by podnik nebyl oprávněn požadovat na zaměstnanci způsobivším škodu podle zák. č. 71/1958 Sb. zákonné 5 úroky z prodlení podle § 1 nař. č. 37/1955 Sb., a to z těchto důvodů:

Zák. č. 71/1958 Sb., i když speciálním způsobem upravuje otázku náhrady škody vzniklé porušením povinností z pracovního poměru, se nedotkl obecné úpravy platné pro případ, že dlužník je v prodlení se splněním svého závazku. Zákonné úroky z prodlení (srov. § 1 nař. č. 37/1955 Sb.) nelze považovat za něco, co podniku ušlo (§ 6 odst. 1 zák. č. 71/1958 Sb.), neboť při prodlení dlužníkově má věřitel nárok na zákonné úroky z prodlení i v tom případě, když mu žádná škoda nevznikla a náhrady škody z důvodů prodlení dlužníkově se může domáhat věřitel pouze v tom případě, že tato škoda přesahuje zákonné úroky z prodlení (§ 253 odst. 1 věta druhá, § 255 obč. zák.). Toto stanovisko je v souladu i s ust. vyhl. min. fin. č. 205/1958 Ú. l., kterou se provádí vládní nařízení o správě národního majetku; tato ustanovení ukládají přímo povinnost tyto úroky požadovat (srov. čl. 28 a 39 cit. vyhl.).

Výše zákonných úroků z prodlení činí u pohledávek státu, hospodářských, rozpočtových a jiných organizací a zařízení socialistického sektoru 5 za rok (nař. min. sprav. č. 37/1955 Sb.). Přísluší proto žalujícímu podniku zákonné 5 úroky, když nižší úroky v souzené věci smlouveny nebyly (srov. § 255 obč. zák.).

Otázka, od kdy je zaměstnanec povinen platit úroky z prodlení, souvisí s otázkou splatnosti (dospělosti) závazku k náhradě škody. Den splatnosti je buď určen smluvně nebo zákonem. Není-li čas splnění určen ani smluvně ani zvláštním zákonným ustanovením, pak může podle § 306 obč. zák. věřitel požadovat plnění ihned a na jeho požádání musí potom dlužník splnit nejpozději v den následující po tom, kdy byl požádán o splnění. Nastává tedy den dospělosti, resp. splatnosti pohledávky dnem následujícím po tom, kdy byl dlužník o splnění požádán. Nebyl-li požádán, nýbrž přímo žalován, nastává splatnost v den po doručení žaloby, neboť v takovém případě třeba žalobu považovat za kvalifikovanou upomínku. Uplynutím tohoto dne se dostane dlužník do prodlení ve smyslu § 252 obč. zák., takže po té je povinen zaplatit zákonné úroky z prodlení podle § 255 obč. zák.

Vzhledem k tomu, co bylo shora uvedeno krajský soud ve shodě s návrhem zástupce krajského prokurátora odvolání vyhověl.